

Húsvét volt. Gyöngyszín reggel
locsolta be a földet.
Nehéz, mély fűszerekkel
jámbor asszonyok jöttek

a sírhoz. Az égen kék
felhők ragyogtak, rózsá
nyílt a mámoros lepkék
cikáztak. Záporozva

hullt az illat. És íme
a sírról a kegyetlen
kő el volt hengerítve
s nem lették az üregben

Jézust. Tündöklő angyal
jött s elhengerítette
egyetlen mozdulattal
a szörnyű súlyt. S lebegve,

nagy fénnel szállt ki Krisztus.
S mint a holtak, elestek
az örök. És a színdús
reggelben szózat zengett:

„ Miért kutatjátok fáradt
és szomorú holttestek
közt az élőt? Feltámadt
az Úr, akit kerestek.

Feltámadt, ahogy mondta”.
És azok örvendeztek

és szétvitték lobogva
a hírt a tizenegynek.